

LA FERIDA

MIREIA TYSOE

Exposició

Del 9 de novembre al 9 de desembre de 2018

Inauguració, divendres 9 de novembre a les 19 h

CASINO DE VIC

C. Verdaguer, 5. 08500 Vic . T. 93 885 24 62

www.casinodevic.cat · secretaria@casinodevic.cat

Horari de visita de l'exposició:
de dilluns a dissabte de 6 a 9 del vespre.

ENGLISH:

Take a close look at this ambiguous hiatus, the furrow through which exterior and interior mirror one another, the position of the crease laid bare by the wound, a vision of beauty, shrouded in emotion and mystery.

If we look beyond its outer edges, the gully in the shadows offers a glimpse of the revulsion that howls from the most obscure recesses of the opening, a wailing emanating from personal abysses, a childhood cry, an inextricable silence. You've no option but to seek refuge in the encrustations of your life experiences, in the vibration of stagnant coral illusions.

On the surface of the epithelium, an armour of detritus protects the scar beneath a shameful blemish and abundant exudation. An accumulation of magma causes the space to tilt, at times towards the shadows of despair, at others towards a profound happiness, or an ambivalent yearning.

The discourse is framed by the essence of everything that should be capital: voices that bellow into the open air, frozen fears, petrified questions, the full weight of ideas, and complicity with life or death.

*Ana M Palomo
November 2018*

Text written by Ana M Palomo (Vice president of ACVIC centre d'arts contemporànes) for the exhibition 'The Wound' at the Casino de Vic, Vic, Barcelona 2018 (translation: Jay Noden)

CATALÀ:

Observar freq a freq l'ambigua solució de continuïtat, el solc a través del qual l'exterior i l'interior s'emmirallen, les coordenades del plec que testimonia la ferida, una bella visió embolcallada d'emoció i de misteri.

Ignorant les eixorques vores, el congost entre ombres, hom pot percebre l'aversion que brolla des del més recòndit de l'obertura, l'udol que emana dels abismes personals, el brogit de la infantesa, el silenci inextricable que obliga a arrecerar-se entre les escorces de les experiències vitals, la vibració de les estantisses il·lusions de corall.

Enfora de la superfície de l'epiteli, una cuirassa de detritus protegeix la cicatriu, amb els estigmes que origina i amb una abundosa exsudació. En tot l'entorn s'acumula un magma que escora l'espai adés cap a l'ombra de la desesperança, adés cap a una felicitat profunda o cap a un ambivalent desig.

S'ordeix la trama amb l'essència de tot allò que hauria de ser cabdal: hi ha les veus que bramen a la intempèrie, les pors gebrades, les preguntes de pedra, tot el pes de les idees, la complicitat amb la vida o la mort.

*Ana M Palomo
Novembre 2018*

Ana Palomo, Vicepresidenta de ACVIC centre d'arts contemporànies. Text escrit per l'exposició 'La Ferida' al Casino de Vic, Barcelona Octubre 2018

